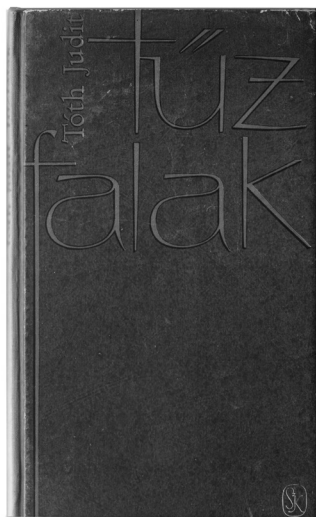

KORTÁRS OLVASATOK

TÓTH Judit: *Tűzfalak*, Szépirodalmi, Budapest, 1963.

„[...] tudatos, a szavaknak nem vakon engedelmeskedő, hanem szavakkal rendet teremtő és egy szellemibb világot idéző költő Tóth Judit is. Verseit egyfajta puritán szenvedély fűti, a magány, az árvaság – mint maga mondja – »bűntelen szigorú szenvedélyre« nevelte. Ugyanakkor szellemi igényvel ír, a látható világ rejtett összefüggései, az érzéki, a tapintható tárgyakkal az emberi szellemhez és érzésvilághoz való viszonya érdeklik. Nem színekben dúskáló, részletesen leíró, hanem szűkszavúan, pontosan érzékeltető költő Tóth Judit: a dolgok nem önmagukért vannak, hanem mást és többet fejeznek ki. Falról, rácsról, udvarról beszél, olyan dolgokról, melyek lezárják a tért, és közben a félelmet érzékelteti; fákról, madarakról szól, de a részletekben *dagad* (...) és zeng a magyarázat: a fák és madarak csak támpontok a versen belül, másra utalnak Bach-zenére.”

KIBÉDI VARGA Áron, *Tóth Judit versei*, Új látóhatár 1964/1., 68–71.